

Koningsstraat 180
1000 Brussel

Tel. :02/210.19.11 Fa.x:02/217.33.28

Brussel 09-07-2002

onze.ref.: VDUBN/O70602

Aan de dames en heren voorzitters van de
openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

**Betref:! dringende medische hulp verstrekt aan vreemdelingen die onwettig in het Rijk verblijven
-bevoegdheidsregeling.**

Mevrouw, mijnheer, de voorzitter,

Sommige instanties signaleren me dat er verwarring bestaat wat het aanduiden van het territoriaal bevoegd OCMW betreft voor het toekennen van dringende medische hulp overeenkomstig artikel 57, § 2, van de organieke OCMW-wet van 8 juli 1976 aan *uitgeprocedeerde asielzoekers of andere vreemdelingen die illegaal in het Rijk verblijven* en die in staat van behoefteigheid verkeren.

Ik wens hierover de volgende verduidelijkingen te geven:

1. Artikel 2, § 5, van de wet van 2 april 1965 betreffende, het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, waarin bepaald wordt dat het OCMW van de gemeente waar de kandidaat-vluchteling in het wachtregister of in het bevolkings- of vreemdelingenregister is ingeschreven, bevoegd is om in voorkomend geval maatschappelijke hulpverlening toe te kennen, is enkel van toepassing op kandidaat-vluchtelingen en dus niet op uitgeprocedeerde asielzoekers of andere vreemdelingen zonder wettig verblijf.

Uitgeprocedeerde asielzoekers kunnen nog wel in het wachtregister vermeld staan, maar de code 207 is voor hen niet meer van toepassing, met uitzondering van de vreemdelingen wier asielaanvraag werd verworpen en die een beroep tot vernietiging, desgevallend in samenhang met een beroep tot schorsing van de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met toepassing van artikel 63/3 van de Wet van 15 december 1980 of van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen hebben ingediend bij de Raad van State.

Overeenkomstig arrest nr. 43/98 van 22 april 1998 van het Arbitragehof hebben deze personen recht op maatschappelijke dienstverlening, waarvoor het OCMW of het opvangcentrum dat onder code 207 werd aangewezen, bevoegd blijft en dit totdat een arrest over het ingediende beroep tot vernietiging door de Raad van State werd gewezen.

2. Vermits voormelde bijzondere bevoegdheidsregel van artikel 2. § 5. van de wet van 2 april 1965 derhalve niet van toepassing is op vreemdelingen die onwettig in het Rijk verblijven. is de *algemene bevoegdheidsregel* vervat in artikel*, eerste lid. 1°. van dezelfde wet van toepassing. volgens dewelke het openbaar centrum van de gemeente van de *gewoonlijke verblijfplaats* van de betrokken hulpaanvrager bevoegd is om op te treden.

3. Het "gewoonlijk verblijf" (in tegenstelling tot het toevallig of opzettelijk verblijf) van de betrokken persoon is in dit geval dus determinerend om het territoriaal bevoegd OCMW vast te stellen. Behoudens dringende noodzakelijkheid en behoudens de uitzonderingen waarin de wet voorziet, hebben de openbare centra voor maatschappelijk welzijn geen bevoegdheid om steun te verlenen aan personen die niet in hun gemeente wonen. Het is dus het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente op wier grondgebied de behoeftige ten tijde van de steunaanvraag gewoonlijk verblijft dat tot hulpverlening bevoegd is.

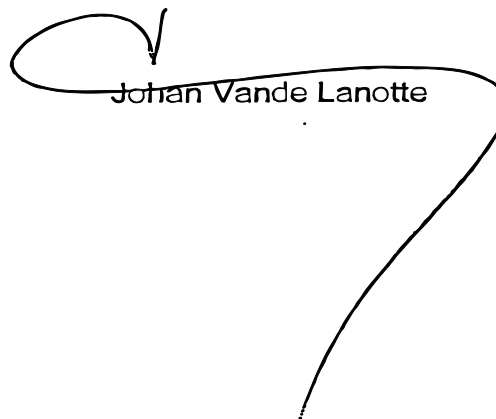
Dit houdt bijvoorbeeld in dat als de betrokken persoon op voorhand weet dat hij verzorgd moet worden in een verplegingsinstelling en de daaraan verbonden kosten niet kan betalen, hij zich voor een steunaanvraag moet richten tot het openbaar centrum van de gemeente waar hij gewoonlijk verblijft. Dit OCMW zal er in voorkomend geval voor zorgen dat de nodige zorgen worden verstrekt.

4. Indien in onvoorziene omstandigheden dringende medische hulp verstrekt wordt in een andere gemeente dan deze waar de betrokken persoon zijn gewoonlijke verblijfplaats heeft I dan kan het openbaar centrum van de plaats van verzorging bevoegd zijn indien de aan het OCMW gevraagde maatschappelijke hulp dringend noodzakelijk is. Dringende medische hulp brengt niet noodzakelijk de bevoegdheid mee van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de patiënt verzorgd wordt om op basis van dringende noodzaak op te treden. Dit laatste centrum kan als bevoegd hulpverlenend centrum worden gekwalificeerd als twee voorwaarden zijn vervuld: de aan het OCMW gevraagde hulp is dringend noodzakelijk en het verzoek om hulp gebeurt tijdens diens verblijf in het ziekenhuis. De territoriale bevoegdheid van het OCMW dat de dienstverlening moet verzekeren, wordt inderdaad vastgesteld op de dag van de hulpaanvraag. Zijn die voorwaarden niet vervuld, dan is enkel het openbaar centrum van de gewoonlijke verblijfplaats van de betrokken persoon bevoegd. Een vraag tot tenlasteneming van een ziekenhuisrekening kan bijvoorbeeld niet beschouwd worden als een verzoek om dringende maatschappelijke dienstverlening, doch wel als een verzoek om gewone financiële steun.

5. Voor de uitzonderlijke gevallen waarin het effectief niet mogelijk zou blijken om de gewoonlijke verblijfplaats van een illegaal persoon te achterhalen, blijft de in de omzendbrief van 24.11.1997 voorziene praktische regeling van toepassing, die ertoe strekt om het recht op dringende medische hulpverlening onder alle omstandigheden te waarborgen. In dit uitzonderlijk geval kan de zorgverstrekker zich voor de betaling van de desbetreffende kosten richten tot het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de geneeskundige zorgen werden verstrekt.

Hoogachtend.

De minister van Maatschappelijke Integratie,

Johan Vande Lanotte